

Ajuntament de Badalona

Grup Municipal
Iniciativa per Catalunya Verds
Esquerra Unida i Alternativa
(ICV-EUiA)

El Grup Municipal d'ICV-EUiA, d'acord amb allò que preveu l'article 103 de la Llei 8/87 Municipal i de Règim Local de Catalunya, presenten, a fi de què sigui debatuda i, si s'escau, aprovada en el decurs del proper Ple Ordinari de l'Ajuntament de Badalona la següent moció:

De suport a la Declaració d'entitats memorialistes sobre el 80è aniversari del cop d'Estat del 18 de juliol de 1936

L'Ajuntament de Badalona dona suport aquesta Declaració d'Entitats Memorialistes sobre el 80è aniversari del cop d'Estat del 18 de juliol de 1936 i expressa el més profund rebuig pel fets esdevinguts i que a la ciutat de Badalona, com diu el text d'aquesta declaració, també moltes i molts badalonins van patir.

El passat 18 de juliol es van complir 80 anys del cop d'Estat amb el qual un sector de l'exèrcit espanyol es va revoltar contra el govern democràtic de la República per prendre violentament el poder, provocant una sagnant guerra (1936-1939) amb fortes connotacions internacionals, utilitzant durant aquests tres anys una violència sense límits, amb l'ajut decisiu de l'Alemanya nazi i de la Itàlia feixista.

La repressió posterior a la guerra va significar l'execució de desenes de milers de ciutadans i ciutadanes i la conversió del país en una immensa presó. Mig milió de persones van haver d'exiliar-se en mig de grans patiments, milers d'elles acabant als camps d'extermini nazis i el país va quedar destrossat, en la misèria sota una dictadura que va durar quasi quaranta anys.

Catalunya va patir una doble repressió, doncs a més de la que va patir tot Espanya va haver de patir la repressió de la seva identitat nacional, no només per la liquidació de l'Estatut i les seves institucions polítiques sinó també per l'intent d'anul·lar-la culturalment.

Els desastres que va causar la violència feixista, tant en la guerra com en la postguerra, segueixen presents moltes dècades després. Les vulneracions dels drets humans causades per la violència franquista no s'han resolt encara, com ho demostren les més de cent mil persones que encara romanen en fosses comunes. També cal ressaltar que la majoria dels llibres de text escolars contribueixen encara a produir i reproduir ignorància sobre aquest dur passat: si no hi ha públicament les víctimes, no hi ha públicament els botxins.

Sobre la memòria de tots els horrors que va causar el franquisme, la societat democràtica ha de construir una cultura dels drets humans que ens vacuni contra qualsevol intent d'utilitzar la violència per a la conquesta del poder o per imposar una ideologia o una manera de vida.

Els valors democràtics són incompatibles amb qualsevol sentiment de tolerància cap a una dictadura. No es pot ser demòcrata a l'Estat espanyol si no s'és antifranquista. Part de la debilitat de la nostra democràcia està directament relacionada amb la manca de reparació de les víctimes del franquisme, la manca de formació sobre aquest passat de la ciutadania educada després de la mort del dictador, i l'absència en les institucions públiques d'actes simbòlics que rebutgin sense fissures aquells anys de persecució del diferent i de manca de llibertats.

Els ajuntaments democràtics han estat des del principi de la Transició un dels elements fonamentals per projectar els valors democràtics en la cultura política del nostre país. La seva proximitat a la ciutadania és una eina de treball que ha de seguir produint i reproduint cultura democràtica. Aquesta és la raó per la qual creiem que el proper 18 de juliol poden tenir un paper important en el rebuig al cop d'Estat de 1936, a la dictadura franquista i a qualsevol forma de l'exercici de la política que tracti d'imposar per la força idees i creences, de vèncer i no de convèncer.

Per aquesta raó ens dirigim a les alcaldies i municipis per sol·licitar que en aquest dia duguin a terme actuacions que incideixin en aquest rebuig i en l'afirmació de la democràcia:

- La col·locació a la façana dels ajuntaments o altres dependències municipals d'una pancarta o un altre element visual en què pugui llegir-se: "18 juliol mai més".
- La Presentació de declaracions institucionals en els plens propers a aquest dia, en què es mostri l'unànime rebuig a la dictadura franquista i a tot el que va significar el 18 de juliol.
 - Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme
 - Associació de Víctimes de la Repressió Franquista a Tarragona
 - Associació Pro-Memòria als Immolats per la Llibertat de Catalunya
 - Associació per la Memòria Històrica i Democràtica del Baix Llobregat
 - Associació per la Recuperació de la Memòria Històrica de Catalunya
 - Amical de Catalunya d'Antics Guerrillers Espanyols a França
 - Amical de Mauthausen i altres camps
 - Comissió Cívica per la Recuperació de la Memòria Antifranquista de Terrassa
 - Associació Memorial Democràtic dels Treballadors de SEAT
 - Fundació Cipriano García – Arxiu Històric de CCOO de Catalunya
 - Comissió per la Dignitat
 - Unió General de Treballadors de Catalunya
 - Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica – Exili republicà

Es per aquest motiu, que el grup municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

ÚNIC:

- Donar suport al text d'aquestes entitats memorialistes d'arreu de Catalunya.

Maria Gallardo
Portaveu del Grup Municipal d'ICV

Badalona, 26 de juliol de 2016

Els Grups Municipals de Guanyem Badalona en Comú, ERC-Avancem-MES i d'ICV-EUiA, d'acord amb allò que preveu l'article 103 de la Llei 8/87 Municipal i de Règim Local de Catalunya, presenten, a fi que sigui debatuda i, si s'escau, aprovada en el decurs del proper Ple Ordinari de l'Ajuntament de Badalona la següent moció:

SOBRE EL TANCAMENT DEFINITIU DEL CIE DE BARCELONA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Després d'anys de treball permanent per part de diferents organitzacions de defensa de Drets Humans i de protecció dels drets de les persones migrants, s'ha aconseguit visibilitzar la realitat dels Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) i denunciar l'opacitat i impunitat que els envolta.

El darrer any a Catalunya, i a la majoria de municipis del nostre país, s'ha fet un pas endavant en relació a la conscienciació i sensibilització de la ciutadania i també les institucions sobre l'existència del Centre d'Internament de Barcelona: són un bon exemple les mocions presentades als ajuntaments que s'adherien i sumaven a la iniciativa de tancament del CIE, el procés que es va iniciar al Parlament de Catalunya i que va concloure amb l'aprovació d'una moció pel Ple en la que, entre altres assumptes, s'instava al Ministeri de l'Interior a iniciar un procés per a tancar amb la major brevetat possible el CIE de Barcelona; així com també les darreres mobilitzacions davant del centre.

Fruit d'aquest treball es presenta avui aquest text a l'Ajuntament de Badalona amb l'objectiu de seguir avançant cap a un canvi de paradigma en les polítiques de migració i estrangeria, que comporti deixar d'entendre la immigració com un problema per passar a concebre'l com un dret i com un fenomen social complex i consubstancial a qualsevol sistema social de qualsevol època històrica. Amb aquest propòsit és una primera passa fonamental, reclamar fermament el tancament dels CIE.

El marc normatiu actual de la UE obliga a l'Estat a expulsar o regularitzar a les persones que es troben en situació irregular. Així s'estableix, en efecte, a la Directiva 2008/115/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 16 de desembre de 2008, relativa a normes i procediments comuns als Estats membres pel retorn de nacionals de tercers països en situació irregular (BOE num. 348, de 24 de desembre de 2008), coneguda com Directiva de Retorn.

Però l'article 15.1 d'aquesta mateixa norma, quan regula l'internament previ a l'expulsió, per una part, exigeix que s'adoptin «amb eficàcia altres mesures suficients de caràcter menys coercitiu»; i, per una altra banda, disposa de caràcter potestatiu, en establir que «els Estats membres podran mantenir internats als nacionals de tercers països que siguin objecte de procediment de retorn». Per tant, si bé és possible, **no és en cap cas obligatori que l'Estat espanyol o qualsevol altre estat de la UE compti amb un CIE. Amb respecte escrupolós a la legislació europea vigent, demà, amb majoria social i voluntat política, es poden tancar tots els CIE immediatament.**

Aquesta possibilitat esdevé una obligació, quan es constata (1) que els CIE resulten ineficients i innecessaris des del punt de vista de la funció que els ha estat encomanada; i (2) que als CIE es vulneren els drets més bàsics de les persones internes.

1. Tot i els termes de l'actual política migratòria (que, no obstant, segons s'ha indicat, s'hauria de reconsiderar), **els CIE resulten ineficients i innecessaris**. Del total de persones internades al 2014, 7340 segons dades del Ministeri de l'Interior, tan sols 3483 persones van ser efectivament expulsades, el que suposa un 47% del total. La majoria de persones que pateixen el brutal internament, per tant, són posades en llibertat, i no expulsades. Les dades, per tant, demostren que la mesura s'empra de manera abusiva, internant indegudament persones que per sé no són expulsables, i per altra banda, resulta ineficaç. Per tant, sense modificar els objectius i principis de les polítiques d'estrangeria, es podrien tancar els CIE amb caràcter immediat i l'impacte als fluxos migratoris seria pràcticament inexistent.

A tot això es suma la conveniència de tenir en compte els alts costos que s'estan destinant a la detenció, internament i deportació de les persones migrants. El Ministeri de l'Interior ha reconegut una despesa de 8.8 milions d'euros anuals destinats a la gestió dels CIE, als quals s'han de sumar els 11.985.600 euros pressupostats a l'any actual per la execució de vols macro de deportació. El cost mitjà per persona internada, tot i que no hi ha dades públiques, se situa en 100 euros diaris, sense comptar el cost de les infraestructures.

Una despesa sens dubte excessiva per les finalitats preteses.

2. Però la raó fonamental per exigir el tancament dels CIE es que, al marge de que la seva pròpia existència podria considerar-se contrària als Drets Humans, com així ho confirmen diverses sentències del Tribunal Europeu del Drets Humans (TEDH), en que es reconeix que determinades condicions d'internament vulneren l'article 3 del CEDH (prohibició de la tortura o maltractaments o tractes inhumans o degradants), resulta provat que **en aquests centres es vulneren sistemàticament els drets més bàsics de les persones internes**. Les vulneracions, tal i com ha reconegut el propi Govern espanyol, no han cessat amb l'aprovació del reglament 162/2014, pel qual es regula el reglament de funcionament i règim interior dels Centres d'Internament d'Estrangers aprovat pel Reial Decret el 14 de març de 2014 (BOE num. 64 del 15 de març de 2014). El Reglament no ha comportat cap tipus de millora en la garantia dels drets de les persones internes, entre d'altres motius, perquè no ha limitat el propi marge d'arbitrarietat atribuït als directors dels CIE, i perquè ha fet cas omís d'aspectes essencials que havien tractat de garantir les resolucions dels diferents Jutges de Control.

Els CIE constitueixen espais opacs als quals no es garanteixen adequadament drets tan bàsics com la salut física i psicològica, la educació o la identitat; però tampoc drets fonamentals com són el dret a la vida personal i familiar, a la intimitat, a la integritat física, a l'accés a la justícia, o fins i tot a la pròpia vida. Les persones privades de llibertat a un CIE, però també les del seu entorn -família, amistos- pateixen una situació personal extremadament dolorosa. I aquest patiment, com també altres vulneracions de drets, són més greus encara en el cas de les dones. Com afirma l'Associació per la Prevenció de la Tortura, les dones s'enfronten a una major vulnerabilitat i risc que els homes. S'ha provat que, entre les dones tancades als CIE, hi ha embarassades, víctimes de tràfic, possibles sol·licitants de protecció internacional, o mares que, en ser expulsades, deixaran a Espanya els seus fills i filles. També és important destacar que als CIE es continua internant a persones amb malalties físiques i psíquiques greus, reduint les possibilitats de rebre atenció mèdica especialitzada i continuar amb els tractaments. En aquest punt, no podem oblidar a

Mohamed Abagui, Idrissa Dialo i Aramis Manukyan, que van morir al CIE de Barcelona entre el 2010 i el 2013.

Finalment, no podem obviar la connexió que existeix entre l'ús de controls policials basats en perfils ètnics, els vols de deportació i la pràctica d'expulsions sense les garanties jurídiques adequades, tant des de les comissaries com des dels CIE.

En primer lloc, **els controls basats en perfils ètnics son il·legítims, discriminatoris, racistes i injustos**, vulneren els drets fonamentals, atempten contra la dignitat, contra el dret a la lliure circulació i incompleixen els criteris fixats a la legalitat vigent, soscavant els principis de l'Estat de Dret. Amés, generen un imaginari estigmatitzador que relaciona migració i delinqüència, presentant la població migrada com malfactors i enemics, sempre sota sospita, el que origina xenofòbia i racisme social; reforçant també la sensació d'inseguretat i provoca una alarma social fabricada artificialment, degradant la convivència i la cohesió social als barris.

Per una altra part, als vols de deportació no es garanteixen els drets fonamentals de les persones deportades. La prova més evident és que el Protocol de Deportació del Ministeri de l'Interior, de 2007, autoritza a la sedació forçosa de les persones que seran deportades, així com la seva immobilització amb brides, cordes o manilles, quan no amb camises de força. Finalment, també interessa posar de manifest l'ús, cada cop més generalitzat, de les expulsions des de comissaria (expulsions exprés), sent aquest un mecanisme que limita severament les garanties processals. Aquest tipus d'expulsió genera una forta indefensió, entre altres coses perquè no sempre és possible l'assistència lletrada durant la detenció, perquè el breu termini de temps del que es disposa pot vulnerar la tutela judicial efectiva (at. 24.1 CE) i perquè no es realitza una valoració individual de les circumstàncies particulars de les persones. En definitiva, resulta imprescindible entendre que el procediment d'expulsió forçosa exigeix, en tot cas, al menys defensa lletrada i revisió jurisdiccional de la pròpia ordre d'expulsió (que ha pogut ser dictada anys enrere).

L'Ajuntament, en la seva condició d'institució més propera a la ciutadania, ha de posicionar-se contra aquestes i qualsevol altra pràctica o legislació que vulneri drets protegits pel Dret Internacional dels Drets Humans, per la Constitució Espanyola i per l'Estatut de Catalunya. Certament, els ajuntaments i ens locals, en tant que espais polítics de proximitat a la ciutadania i les institucions, ha de fomentar el desenvolupament de la democràcia i la igualtat en l'exercici dels drets, per la qual cosa, tenint en compte els principis de proximitat i subsidiarietat, ha de reclamar la garantia dels principis i drets constitucionals i internacionals.

Per tant, amb els antecedents descrits, els Ple presenta els següents

ACORDS

1. Manifestar el compromís de l'Ajuntament en treballar per l'eradicació del racisme a la ciutat i per garantir la igualtat de drets i oportunitats per tots els seus ciutadans i ciutadanes.
2. Manifestar el compromís d'emprendre mesures municipals en base a la legalitat i competències existents, amb l'objectiu de garantir que cap persona sigui identificada

i detinguda per qüestions racials i privada de llibertat pel sol fet de trobar-se en situació administrativa irregular.

3. Garantir el dret a lliure mobilitat al municipi de Badalona de totes les persones independentment del seu origen, condició social, cultural o religió instant a les empreses adjudicatàries del transport públic a:
 - 1- Assegurar que las tasques obligatòries de documentació acreditativa dels usuaris de transport públic no impliqui acreditar la seva situació administrativa.
 - 2- Garantir que en compliment de la legalitat vigent, l'ús de la xarxa de transport públic no es vegi pertorbada per identificacions en base al perfil ètnic.
4. Instar al Govern de l'Estat espanyol que iniciï un procés que condueixi al tancament dels Centres d'Internament d'Estrangers.
5. Instar al Govern espanyol que cessin les deportacions exprés, mitjançant les quals la policia deporta veïns i veïnes de la ciutat sota un règim de detenció de 72 hores, sense previ avís i, en molts casos, sense cap tipus d'assistència lletrada. Tanmateix. Instar que s'efectuï un desplegament normatiu de mesures cautelars alternatives a l'internament i a les expulsions exprés .
6. Instar al Ministeri de l'Interior que derogui, per vulnerar els drets fonamentals dels veïns i veïnes del municipi, el Protocol de Deportació de la Policia Nacional de 2007, que permet, entre d'altres mesures vulneradores de drets, la sedació forçosa, la immobilització mitjançant camises de força, brides o corretges de les persones que seran deportades.
7. Instar al Ministeri de l'Interior que no es realitzin deportacions en vols col·lectius, en tant que s'ha constatat un gran nombre de situacions de vulneració de drets, tant al procediment que s'empra per completar les places de cada aeronau, com als propis vols.
8. Traslladar aquest acord a l'Ajuntament de Barcelona, a SOS Racisme, a MIGRA STUDIUM, CIE campanya pro-tancament, a la Generalitat de Catalunya i al Ministeri de l'Interior del Govern d'Espanya.

José Antonio Téllez Oliva
Portaveu del Grup Municipal
De Guanyem Badalona En Comú

Maria Gallardo Borrega
Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA

Agnès Rotger i Dunyó
Portaveu del Grup Municipal ERC-Avancem-MES

Badalona, 26 de juliol de 2016

El Grup Municipal de Guanyem Badalona en Comú a proposta de “Som 27 i més”, d’acord amb allò que preveu l’article 103 de la Llei 8/87 Municipal i de Règim Local de Catalunya, presenten, a fi que sigui debatuda i, si s’escau, aprovada en el decurs del proper Ple Ordinari de l’Ajuntament de Badalona la següent moció:

SUPORT A LES 27 PERSONES IMPUTADES PER LA TANCADA AL RECTORAT DE L’UAB

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 17 d’abril de 2013 més de 200 estudiants de la UAB van iniciar una tancada al Rectorat de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) amb l’objectiu que s’apliquessin unes mocions aprovades democràticament pel Claustre de la Comunitat Universitària, el major òrgan decisor de la Universitat. Aquestes mocions demanaven, entre d’altres, que la UAB desobeís la pujada de taxes del 66% i que s’establissin títols especials de transport públic pels estudiants de la UAB (T-UAB) en el marc de la campanya de protesta contra les retallades a les universitats públiques. Doncs, malgrat que l’òrgan més representatiu de la comunitat universitària aprovés dites mocions, l’Equip de govern, no va implementar aquestes mesures.

Després d’un mes d’ocupació intentant negociar amb l’equip de govern de la universitat, sense cap tipus de resultat i sense que el govern fessin cap intent de resolució amistosa del conflicte, es va aturar la tancada. Un cop finalitzada, algunes de les persones que van participar de la tancada i, també algunes que només hi van mostrar suport públic, van ser denunciades i posteriorment imputades, 25 estudiants, un treballador del Personal d’Administració i Serveis (PAS) i un treballador del Personal Docent i Investigador. Aquestes 27 persones han rebut una petició del Ministeri Fiscal totalment desorbitada, demanant penes d’entre 11 i 14 anys de presó i demandes econòmiques que superen, en total, els 400.000€. Aquest sumari judicial ha estat impulsat per la pròpia Universitat Autònoma de Barcelona, concretament per l’anterior equip de govern d’aquesta universitat, que va confeccionar i fer arribar al cos de Mossos d’Esquadra una llista amb les persones que havien participat a la tancada. Fins a tal punt que l’Equip de Govern va encarregar la direcció lletrada de l’acusació particular a l’advocat Cristóbal Martell, un dels advocats més cars de Barcelona, qui també representa a Messi, Pujol i Nuñez, entre d’altres.

Davant d’aquests fets el Ple de l’Ajuntament de Badalona vol manifestar:

- 1.- Que l’educació pública, gratuïta i de qualitat s’ha de defensar davant dels intents d’elitització i de privatització.
2. Que el dret a la protesta amb accions simbòliques no violentes o delictives com l’ocupació d’espais en cap cas pot ser respost per part d’una universitat amb denúncies o per part de la fiscalia amb peticions de presó.
- 3.- Que, en cap cas, una Administració Pública, com la Universitat Autònoma de Barcelona ha d’afavorir que es persegueixin i reprimeixin actuacions simbòliques no violentes i desenvolupades a través de canals pacífics
- 4.- Que l’exercici del dret a manifestar-se en pro d’una educació pública i de qualitat no pot constituir un delictes i, per tant, que cap persona pot ser condemnada per participar en la

defensa dels Drets Col·lectius.

5.- Que per aquests motius s'insta a trobar una solució mediada i a la Fiscalia a retirar les acusacions.

Per tot l'exposat anteriorment, s'acorda:

ACORDS

- 1.- Mostrar el ferm compromís del consistori amb una universitat pública, gratuïta i de qualitat, a la qual hi puguin tenir accés totes les persones, independentment dels seus recursos.
- 2.- Reivindicar el dret de les persones que exerceixen el Dret de Manifestació, i expressar la solidaritat amb aquests 27 membres de la comunitat universitària, les seves famílies i amistats.
3. Instar a efectuar una mediació entre les parts i a la lliure absolució de les 27 persones imputades pels fets a dalt referenciats.
4. Trametre aquests acords referents al Procediment Abreujat 4/2016 a l'Excm. Jutge del Jutjat de Primera Instància i Instrucció número 3 de Cerdanyola i a l'Excm. Fiscal en cap de Catalunya, així com a l'Organització Antirepressiva de l'Esquerra Independentista, Alerta Solidària i al Grup de Suport a "Som 27 i més".

José Antonio Téllez Oliva

Portaveu del Grup Municipal De Guanyem Badalona En Comú

Badalona, 26 de juliol de 2016